

Kázání Růžďka 2.5.2021 **Vraťme se k Hospodinu, On zhojí naše zranění**

Introit: *Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země! Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho dívech, neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, budí bázeň, je nad všechny bohy. (Žalm 96, 1-4)*

Píseň 523

Modlitba

Čtení: Jan 21, 15-25

Píseň 680

Text kázání: Ozeáš 6, 1-4

„Pojďte, vraťme se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže.“

Tato výzva, bratři a sestry, tohle pozvání, je i pro nás stále aktuální. A dnes zvláště, neboť máme po dlouhé době první bohoslužby bez omezení kapacity a bez zákazu společného zpěvu. Máme tedy důvod k radosti. Vrátit se k Hospodinu znamená tedy také to, vrátit se ke společnému uctívání Hospodina při bohoslužbách.

Jak ale rozumět slovu, že je to Bůh, který nás **rozsápal a zranil**? Cožpak je Bůh zlý a škodolibý, aby nám záměrně ubližoval? Člověk, který Boha sám nepoznal v osobě Pána Ježíše Krista, si může o Bohu myslet ledasco. Avšak další prorocká výzva zní: **„Poznávájme Hospodina, usilujme ho poznat.“** Skrže Pána Ježíše Krista nás Bůh zve do své léčivé přítomnosti. Abychom ale mohli poznat tohoto Lékaře, tak přece nestačí o Něm jen slyšet, je potřeba k Němu do Jeho ordinace zajít a poznat Ho osobně. Je velmi citlivý, laskavý a naslouchající. A víte, On není lékař, který si neví rady a který předepíše léky jen na tlumení bolesti, anebo léky, které pouze zpomalí ničivou a nevyléčitelnou nemoc. On není Lékař, který léčí pouze následky. On totiž tyto následky odstraní tím, že odhalí skutečnou příčinu nemoci. A když se pak odstraní příčina, kořen nemoci, pak přichází opravdové uzdravení a zhojení.

Jak ale tedy rozumět tomu slovu **rozsápání a zranění**? To přece právě známe i u lékařů. Když má někdo hodně slabé a nemocné srdce, je mu nabídnuta transplantace jako jediná možnost k životu. Ovšem otevřít hrudník, vyoperovat srdce a dát tam nové, to prostě bez toho rozsápání a bez bolesti nejde. Ale stojí to potom za to. Ten člověk může znovu žít. Anebo si představte, když někoho přivezou na chirurgii s otevřenou zlomeninou stehenní kosti. To přece nestačí tomu nemocnému jenom tu nohu ovázat, dát mu tisíce léky a říkat mu, že to přejde. Tam musí dojít k operaci, k narovnání té kosti. Anebo když někomu třeba špatně sroste kost, tak že ho to bolí a nemůže chodit, tak mu lékař řekne, že tu kost budou muset znovu zlomit, aby správně srostla. To samozřejmě bolí, ale vede to k uzdravení. A takto můžeme, bratři a sestry, rozumět tomu slovu **On nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže**. Bůh tedy ví, co dělá. I když my tomu někdy nerozumíme, myslí to s námi dobře.

A vrátit se k Hospodinu, to pro nás dnes znamená přijít k Pánu Ježíši. Protože pouze skrže Něho můžeš zakoušet Kristovu uzdravující milost, tak blahodárnou pro lidskou duši. Ovšem abychom mohli zakoušet Ježíšovu léčbu, abychom mohli vnímat, že je to On, který nás **zhojí**, tak první, co je důležité, je skutečně k Němu do té ordinace jít. Jinými slovy setkat se s Ním. Jenže my jsme mnohdy podobní lidem, kteří k lékaři nejdu. Kterí si namlouvají, mě vlastně nic není. Anebo jsme podobní těm, kteří sami sebe léčí, sami si vyhodnotí, co jim je, mají svoji pravdu a sami si nakupují dostupné léky. U někoho to možná skutečně funguje dlouhou dobu. Jsou ale známy případy, které neskončily dobře. Každý z nás ale potřebuje Krista, žádné náhražky nepomohou. Vždyť bez Pána Ježíše by tvůj a můj život neskončil dobře. A proto přicházej pravidelně k Pánu Ježíši, neboť On jediný ví, jaký lék opravdu potřebuješ. On jediný ví, co prožíváš, čím se trápíš. On jediný může skutečně **ovázat tvou ránu a zhojit tvou bolest**.

Ten rozhovor vzkříšeného Pána Ježíše s Petrem **u ohně na břehu Tiberiadského jezera** je toho názorným příkladem. Pán Ježíš se Petra **tříkrát zeptá, jestli ho miluje**. Proč se ho ptá třikrát až to Petra zarmoutí? Možná právě proto, aby zde vyléčil Petrovo trápení. Tehdy před ukřižováním to byl přece on, který **tříkrát selhal a Pána zapřel**. A zrovna Petr, kterému Pán důvěřoval a pověřil ho, aby jako skála vedl ostatní. Petr tehdy pocítil velkou vinu. Obrovské selhání. Hluboké zklamání sám ze sebe. A takovou věc někdy člověk v sobě nosí dlouho. Trápí se tím. A Pán Ježíš to ví. A proto u toho ohně dává Petrovi novou šanci prokázat jeho lásku k Němu. Tříkrát zapřel, třikrát nová šance. Když se ho zeptá poprvé, zeptá se ho slovy: **„Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“** Petr, který si po zapření Ježíše připadal jako ten, který Pána miluje nejméně, dostává novou šanci prokázat, že je tomu právě naopak. A Petr odpoví: **„Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“** A odpoví tak na všechny tři otázky. Za každou Petrovou odpovědí pověřuje Pán Ježíš

Petra novými úkoly: „*Pas mé ovce, pas mé beránky. Bud' pastýřem mých ovcí.*“ Pán Ježíš znovu povolává toho, který selhal k důležitému úkolu. Pán Ježíš zde Petra vyléčí. Vrací mu radost. Stín ze selhání je pryč. Petr má možnost prokázat svou lásku nikoliv pouze slovy, ale plněním svého pověření, které mu znovu s důvěrou Pán Ježíš dává.

Milí přátelé, ten příběh je velice silný. A mít vztah s Ježíšem Kristem, setkávat se s Ním, to vede k uzdravení. Pán Ježíš mne i tobě chce říci, že ví, co je tvůj a můj stín. Chce léčit tvá zranění, i tvá selhání. Chce tě vést k vnitřnímu uzdravení. Chce ti osobně říci, že tvé provinění je snato, že ti odpouští. Avšak nezakusíš to, pokud bude **tvá zbožnost jako jitrní obláček, jako rosa, která hned po ránu zmizí**. Právě taková zbožnost je podobná tomu pacientovi, který nepodstoupí hlubší a delší konzultaci s odborníkem. Anebo pacientovi, s kterým si lékař neví rady, protože neposlouchá lékařovy pokyny. Neomezí kouření, špatné jídlo, takový se sotva uzdraví. A doktor se ho pak bezradně ptá: **Co mám s vámi dělat, když si nedáte říct?** Stejně se ptá ale i Hospodin dále u toho proroka Ozeáše. Ptá se tam Božího lidu: **Co mám s vámi dělat?** Jak vás mám léčit, když mě ani nevyhledáváte? Jak vás mám uzdravit a zhojit, když se neptáte, na můj názor? Jak vás mám vyšetřit a říci pravou příčinu nemoci, když se ve spěchu zastavíte v mé ordinaci jen mezi dveřmi a hned někam zmizíte? Jak vás mám léčit, když vaše léčba vyžaduje mnohem delší čas? Anebo jak vás mám léčit, když se vlastně léčit vůbec nechcete?

Někteří lidé, bratři a sestry, k lékařům nejdou taky proto, že se bojí, že jim hlubší vyšetření odhalí nějakou vážnou nemoc. A tak návštěvu lékaře odkládají. Je to ovšem tak trochu alibistické. Odkládáním a oddalováním se nemoc nevyléčí. A navíc včas započatá léčba ještě může nemocnému pomoci. Nechci ovšem, aby toto kázání vyznělo jako lékařská přednáška, na to odborník nejsem. Ovšem stejně jako takoví pacienti odkládají návštěvu lékaře, tak mnozí lidé odkládají setkání s Pánem Ježíšem. Mnozí raději žijí svým životem podle svého úsudku a nechtějí si připustit skutečnou pravdu o svém životě. Považte sami. Dnešní svět vytěsnil ze seznamu svých slov **slovo hřích**. Slovo hřích bylo nahrazeno slovy slabost, nemoc, závislost nebo svoboda projevu. Ač to svět anebo kdokoli nazývá jinak, nezmizí tím smrtelný účinek této vážné nemoci, která se jmenuje hřích. A tak vidíme to kolem sebe, jak to vypadá, když se včas u Ježíše Krista hřích neléčí. Společnost postavená na lži, na násilí, na sobectví, na moci peněz. Rozdělená společnost, nevraživost, vzpoura, rebelství. Rozklad rodin i jejího tradičního modelu, z přátel se stávají nepřátelé, tam, kde lidé žili v lásce, tam se najednou uhnízdila nenávisť. To všechno je, bratři a sestry, působení nemoci jménem hřích v pokročilém stadiu. Společnost je nemocná. A bude hůř. Bude hůř každému, kdo se nenechá léčit Pravdou u Ježíše Krista. Už u proroka Izajáše praví Hospodin toto: „**Běda, synové umínění, je výrok Hospodinův, uskutečňujete záměry, ale ne moje, uzavíráte závazky, ale ne v mém duchu, vršíte hřích na hřích.**“ Jestliže člověk nevyznává své viny pánu Ježíši a jestliže neopouští cesty svého hříchu, po jisté době přestává vidět dobře. Myslí si, že uskutečňuje Boží záměry a závazky, myslí si, že koná dobře, ve skutečnosti ale řeší hřích dalším hříchem a Bohu je velmi vzdálen. **Vršíte hřích na hřích**. Raději místo toho, **navraťme se k Hospodinu**.

A tak pokud si uvědomuješ, že ve svém životě je něco, co tě limituje, co tě trápí a sráží, nějaké tvé selhání, provinění, anebo i zklamání z druhých a díky tomu jim nemůžeš odpustit, pak ti chci říci, že pokud v tom budeš zůstat, pak ti nebude moc dobře. Nevyléčíš to sám, naopak ti bude hůř. Pán Ježíš má pro tebe ale mnohem lepší život, radost z uzdravení a vysvobození. A nejen to, stejně jako Petra, tě potřebuje jako svého služebníka. Tak pojď k němu, neboť On k tobě přichází jistě každého dne, **jako vycházející jitřenka. Přichází k nám všem jako přívaly dešťů a jako jarní déšť, jenž svlažuje zemi.**“ Nechme se tedy svlažit a spočínme v jeho přítomnosti. A vytrvejme v Kristově léčbě. Nenechme se odradit, vytrvale ho hledejme, neboť **po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nám dá povstat a my před ním budeme žít**. Ačkoliv tohle slovo bylo prorocky vyřčeno prorokem Ozeášem a vztahuje se na Krista o Velikonocích, jistě si ho můžeme přisvojit. Kristus je pro nás ten lék. A když vám bude ouvej, tak to zkuste. Modlete se vytrvale, třeba vám po dvou dnech vrátí život a třetí den dá povstat. Amen.

Píseň 450 modlitba večere Páně (379,422)

Slovo poslání: Židům 12, 6-11

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen Píseň 510